

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1983

Nr 59

Nr 59.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om ersättande av skador, förorsakade av hjortdjur.

Föredragen för Republikens President den 11 november 1983.

Utfärdad i Mariehamn den 22 november 1983.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾

ändras 1 och 4 §§, 8 § 1 mom., 11 § 2 mom., 12 § 2 och 3 mom., 13 §, 14 § 2 mom., 18 § 2 och 3 mom. samt 20 § 2 och 3 mom. landskapslagen den 23 maj 1974 om ersättande av skador, förorsakade av hjortdjur (52/74), samt

fogas till lagen nya 4a och 13a §§, till 8 §, sådan den lyder i landskapslagen den 4 mars 1977 (17/77), ett nytt 3 mom., till 11 § ett nytt 3 mom. samt till 17 § ett nytt 2 mom. och till 18 § ett nytt 4 mom., som följer:

1 §.

I enlighet med vad i denna lag är föreskrivet kan ur landskapets medel utges bidrag för att ersätta skada som hjortdjur har orsakat åker- och andra odlingsväxter, trädgård, andra husdjur än hundar, motorfordon och skog. Bidrag kan dock inte utges för skada på betesmark, halm eller skördad blast av andra växter än sockerbetor.

Understiger beloppet av det bidrag som skall betalas till sökanden med anledning av skadefall 300 mark, utgår inget bidrag. Alla skador, som hjortdjur under ett och samma år har orsakat sökanden skall härvid anses såsom ett och samma skadefall.

Bidrag utges inte för kostnader för granskning och värdering av skada.

4 §.

För värdering av skada som avses i denna lag förordnar landskapsstyrelsen ett tillräckligt antal värderingsmän, av vilka åtminstone en skall

vara förtrogen med jordbruk, en med trädgårds-skötsel och en med skogsbruk. Polismyndigheten skall underrättas om vilka personer som förordnats till värderingsmän.

4a §.

För skada som avses i 2 och 3 kap. kan bidrag utges till enskild odlare, till sammanslutning av enskilda odlare som bedriver lantbrukssamarbete och till dödsbo som bedriver lantbruk. Bidrag utges endast om odlingen bedrivs i förvärvssyfte.

8 §.

Sökanden erlägger arvode till värderingsman som han har utsett. Till värderingsman som har förordnats av landskapsstyrelsen utgår arvode i enlighet med bestämmelserna i 2 mom.

Om inte bidrag enligt 1 § beviljas är den som har sökt om bidrag skyldig att till landskapet utge en av landskapsstyrelsen fastställd avgift som ersättning för landskapets värderingskostnader. Avgiften skall bestämmas så att den motsvarar de genomsnittliga kostnaderna för skadevärdering, dock högst 200 mark för varje värderingsförrättning.

11 §.

När bidrag beräknas används vid prissättning av produkterna ett av landskapsstyrelsen fast-

¹⁾ Ls framst. nr 17/1982—83

Lu. bet. nr 17/1982—83

Stu. bet. nr 37/1982—83

ställt värde per produktenhet. Värdet per produktenhet kan minskas, om skadan har medfört inbesparing av transport-, trösknings- eller lagringskostnader.

Bidrag får inte beviljas till ett belopp som överstiger värdet av den förlorade avkastningen.

12 §.

I polisundersökningsprotokoll som upprättas i anledning av skadan skall antecknas skadans omfattning och art, det skadade eller döda djurets värde, veterinärkostnader samt värdet av den avkastning vilken sökanden gått miste om.

Bidrag utges för veterinärkostnader och ett belopp vilket motsvarar värdet av den avkastning som sökanden gått miste om, dock högst ett belopp som motsvarar djurets värde före skadan. Om syn, värdering, arvode och annan ersättning samt om avgift till landskapet gäller i tillämpliga delar vad i 7, 8 och 9 §§ är föreskrivet.

13 §.

Bestämmelserna i detta kapitel om skada på motorfordon gäller i tillämpliga delar även skada på släpfordon.

13a §.

Den som ämnar anhålla om bidrag för ersättning av skada på motorfordon skall omedelbart anmäla skadan till polisen. Polisen skall utan dröjsmål undersöka skadan på platsen samt hålla förhör. I polisundersökningsprotokollet skall detaljerat anges vilka skador som har uppkommit, det skadade fordonets registernummer, märke, modell och ibruktagningsår, antalet körda kilometer, uppgifter om annan försäkring än trafikförsäkring samt om de omständigheter som kan antas ha bidragit till skadans uppkomst.

14 §.

Om inte bidrag enligt 1 § beviljas är sökanden skyldig att till granskare som avses i 1 mom. utge ersättning enligt samma grunder som till trafikförsäkringsföreningens bilskadeinspektör.

Mariehamn den 12 september 1983.

OLOF JANSSON
talman

Karl-Gunnar Fagerholm
vicalman

Nr 59, utgiven från tryckeriet den 28 december 1983.
Mariehamn 1983 — Ålands Tidnings-Tryckeri Ab

17 §.

Bidrag utges inte för skada på motorfordon som är i statens, landskapets, kommuns eller församlings ägo och besittning eller på fordon som är registrerat i utlandet.

18 §.

Är kostnadsvärdet av skadat plantbestånd högre än de normala kostnaderna för ny beskogning, kan efter det ny skogsodling enligt landskapsstyrelsens anvisningar blivit utförd bidrag utbetalas i penningar för den uppkomna värdeförlusten.

Bidrag för värdeminskning till följd av tillväxtförlust och kvalitetsförsämring kan erlaggas för skada i sådant plantbestånd som utan ny skogsodling kan utvecklas till ett godtagbart plantbestånd.

Bidrag beviljas inte om skadeområdet är i landskapets, kommuns eller församlings ägo och besittning.

20 §.

Konstateras det vid granskningen att ett plantbestånd har skadats i så stor utsträckning att ett bestånd som är lämpligt för växtplatsen inte kan erhållas utan skogsodling eller annan skogsskötselåtgärd som utgör förutsättning för en förnyelse av området, skall landskapsstyrelsen uppgöra en förnyelse- eller skötselplan för området.

För gransknings- och värderingsförrättning utgår till värderingsman förrättningsarvode ur landskapets medel enligt taxa som fastställs av landskapsstyrelsen. Om inte bidrag enligt 1 § beviljas är den skadelidande skyldig att till landskapet utge en av landskapsstyrelsen fastställd avgift för att ersätta landskapet kostnaderna för förrättningsarvodet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

Har skadeanmälan gjorts före denna lags ikraftträdande, skall tidigare gällande bestämmelser iaktas.

Roger Jansson
vicalman